Fåglar i Västerbotten

Västerbottens Ornitologiska Förening

Årg 41 nr 1 2016

Innehåll

3 Hur kan Din kunskap hjälpa fåglarna? Av Isak Vahlström.

4—7 Havsörnen i Västerbottens läns kustland, 2014 och 2015.

8 Kungsörnen i Västerbotten 2015.

9 Pilgrimsfalk Västerbotten 2014 och 2015.

10—12 Räkningar av ”de fyra stora”: Sångsvan, Sädgås, Grågås och Trana i Umedeltat våren 2015.

13 Skådarprofilen, Marcus Östman. Av Niklas Andersson.

14 Info angående årsmötet 2016.

Lokalföreningar / Lokala kontaktperssoner

Dorotea: Per-Anders Persson, Hökberget, 910 70 Dorotea, 0942—105 80

Lycksele: Per Hansson, Brännbergsvägen 1A, 921 36 Lycksele, 0950—108 04

Malå: Leif Bildström, Smultronstigen 33, 930 70 Malå, 0953—214 77

Nordmaling: Jean-Michel Roberge, Håknäsbacken 3, 914 96 Håknäs, 073—063 79 97

Norsjö: Henning Grahn, Berget 30, 935 91 Norsjö, 0918—102 63

Robertsfors: Mats Walheim, Rislandet 38, 915 91 Robertsfors, 0934—400 65

Skellefteå Fågelförening: Urban Lundström, telefon 073-086 76 67

Sorsele: Bernt-Erik Nordenström, Pl 673, 920 70 Sorsele, 0952—104 90

Storuman: Håkan Rune: Höjdvägen 7G, 923 31 Storuman, 0951—122 94

Umeå fågelförening Per Hansson: Box 22, 918 03 Holmön 070-3708474

Vilhelmina: Inga Olofsson, Nedre Malgonäs 3149, 912 92 Vilhelmina, 0940—201 57

Vindeln: Henrik Sporrong, Tåvägen 5 922 00 Vindeln 0933—614 14

Vännäs: Christer Laggar, Strand 214, 911 93 Vännäs, 070—651 73 98

Åsele: Sture Gustafsson, Strandgatan 55E, 910 60 Åsele, 0941—665 18

Framsida: Blåhake. Foto Eskil Nygren.

Baksida: Havsörn (X9485 N188) som häckade i Nordmaling både 2011 och 2012 och är född på Holmön 2001. Foto Jan-Erik Wallin .

Hur kan Din kunskap hjälpa fåglarna?

Isak Vahlström

I höstas hittade jag ett fjällvråksbo inne i ett avverkningsanmält område i närheten av mitt hemställe i Vilhelmina. Tog då kontakt med Skogsstyrelsen som efter en vecka meddelat att de åkt ut och snitslat av en hänsynszon runt boet. Vad bra, tänkte jag men när jag sedan återvände till platsen var deras snitslar som närmast bara fem meter från boträdet. Även om själva boträdet är skyddat från avverkning är risken uppenbart stor att det blåser omkull då skogen bredvid försvinner. I hopp om att få till en större skyddszon ringde jag markägaren som tyckte det var självklart att acceptera förslaget om att lämna en zon på femtio meters radie runt boet. Med markägarens tillstånd hade Holmen som skötte om avverkningen inte mycket att säga till om och lät mig märka ut en ny skyddszon. Det tråkiga i den här historien är för det första att det inte ställs krav på inventering innan en skog avverkas. Vad gäller övrig exploateringsverksamhet t.ex. vindkraft är kraven mycket högre. För det andra är det tråkigt att inte skogsvårdslagen ställer tydligare och högre krav på hänsyn runt rovfågelbon utan att skogsbolagens intressen väger tyngre. Skogsstyrelsen hade i det här fallet ingen skyldighet (och möjligen inte heller rättighet) att snitsla av ett större område runt fjällvråksboet.

Foto: Birgitta Vahlström

Det fina i den här historien är markägaren som blev glad över att ha fjällvråkar på sin mark och gärna lämnade en skyddszon runt boet. Jag tror inte att den här markägaren är unik utan att det faktiskt finns flera som värnar om fåglarna och är beredda att gå längre än vad Skogsstyrelsen kräver. Det som också är fint är att det finns möjlighet att skydda rovfågelbon som hotas av avverkning.

Nu finns två bra sidor för att få uppdateringar om var avverkningar är planerade; skog.luben.se och avverkningskoll.se Detta gör att vi kan ha bättre koll på vad som händer i fågelmarkerna. VOF har cirka 200 medlemmar. Tillsammans har vi unika kunskaper om förekomster av rovfåglar, ugglor och andra skyddsvärda fågelarter. Många har dessutom kunskaper om svampar, lavar, växter eller andra naturvärden. Därför är vi också många som kan slå larm om naturvärden i avverkningsanmälda skogar innan det är för sent.

Nu på jullovet var jag och gick på det nyupptagna hygget. Såklart var det tråkigt att så mycket skog var borta men ändå fint att veta att hygget var lite mindre än det kunde ha varit. Jag hoppas att fjällvråkarna kommer tillbaka igen, eller kanske blir det lappuggla i boet nästa gång.

Havsörnen i Västerbottens läns kustland, 2014 och 2015

Av Jan-Erik Wallin och Stefan Delin

Det har gått dryga 25 år sedan havsörnen etablerade sig som årlig häckfågel i Västerbottens kustregion. Under några årtionden, under -60, -70 och -80 talen, var havsörnen på grund av miljögifternas påverkan på reproduktionen, endast sporadisk häckfågel i Västerbotten. Idag kan vi glädjas att havsörnen är tillbaka. Antalet kända revir har stadigt öka sedan början av 1990-talet och idag (2015) har antalet kända havsörnsrevir passerat 30. De kustnära områdena börjar vara upptagna av havsörn, så nya revir etableras västerut. 2015 hade vi 4 kända revir väster om E4an.

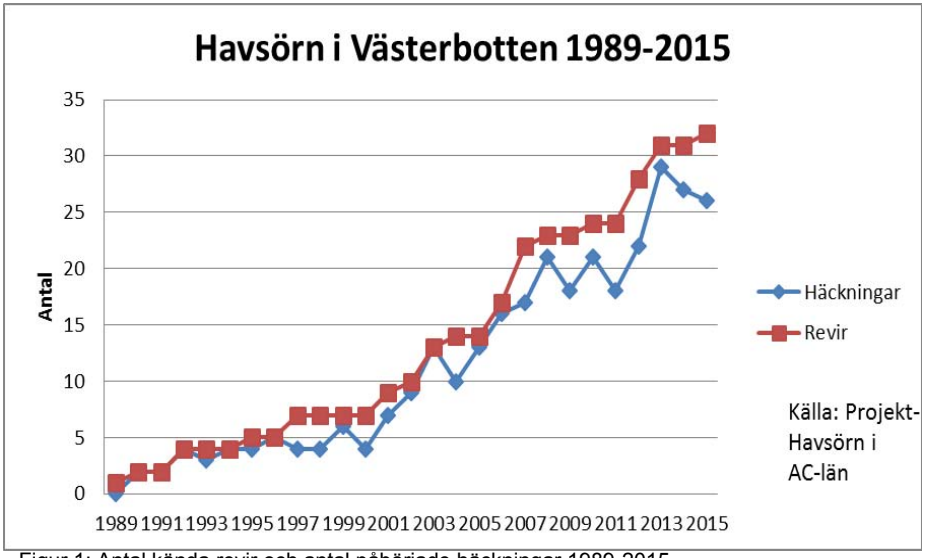
Projekt-Havsörn i Västerbotten fyller 30 år

1985 började Johan Elmberg och Jan-Erik Wallin planera för ett projekt som hade som mål att få havsörnen att återetablera sig i Västerbotten. På grund av förföljning och miljögifter hade havsörnsstammen i Västerbotten minskat till endast tillfälliga häckningsförsök (Holmöarna). På fastlandet fanns inga kända aktiva revir (1985). Första åren utfördes inventeringar för att få en uppfattning om det fanns områden med lämpliga biotoper för en återetablering. Kontakter slöts med havsörnsgruppen på andra sidan Kvarken. Havsörnsgruppen i Vasa hjälpte till med att bygga konstgjorda bon för havsörn, bland annat på Holmön och i Nordmaling. I ett av dessa konstgjorda bon lyckades ett havsörnspar med häckningen 1989 (Nordmaling).

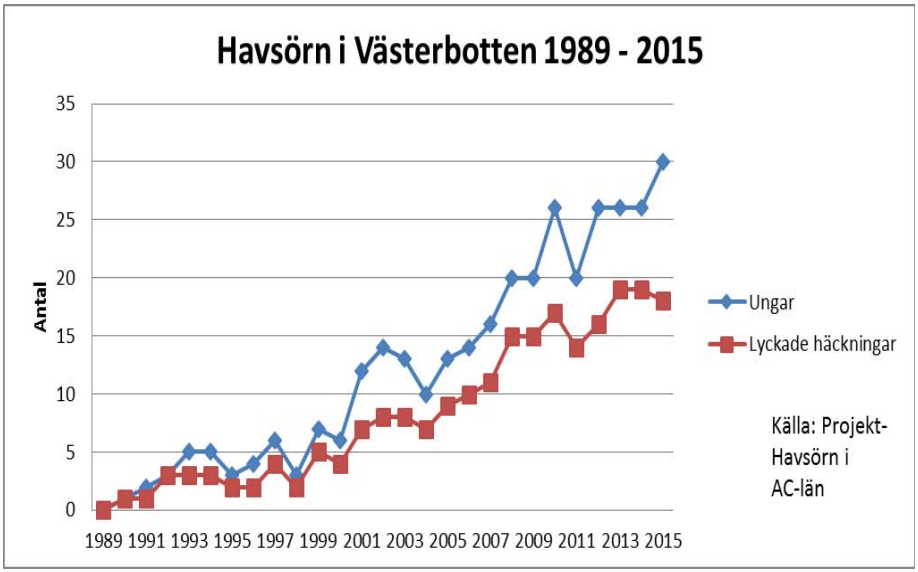
Under 1990-talet ökade antalet häckande par mycket långsamt. År 2000 häckade 7 kända par inom Umeå och Nordmalings kommuner. Det var i dom gamla kända reviren, från 1950 och 1960 talen, som havsörnen återetablerade sig i. Under 2000-talet ökade antalet revir till 24 och idag är vi uppe i 32 kända revir. Under alla år har projekt-havsörn i Västerbotten varit en del i Riksprojektet-Havsörn förvaltad av Naturskyddsföreningen (2015 blir sista året i Naturskyddsföreningens regi).

Häckningsresultat 2014 och 2015

Häckningsresultatet presenteras i figurerna 1 och 2.

Figur 1: Antal kända revir och antal påbörjade häckningar 1989-2015

Figur 2: Antal lyckade häckningar och antal ungar, 1989-2015

Västerbottens äldsta havsörn, 23 år gammal (24K)

B045 (X5170) en hanne, ringmärktes som bounge i Hälsingland 1992. Sedan 1997 har B045 häckat i Västerbotten. Häckningsreviret har varit detsamma hela tiden. 2014 misslyckades paret med häckningen men 2015 blev det två ungar. Totalt har det blivit 23 ungar under årens lopp (t.o.m 2015).

Utfodringsverksamheten under vinterhalvåret

Under säsongerna 2014 och 2015 hade projektet en utfodringsplats. Stor vikt lades på att utfodringsplatsen besöktes dagligen av en observatör. Under de fyra senaste utfodringssäsongerna har antalet observationstimmar varit mellan 376-432 timmar/säsong. Notera att, trots marginell ökning av antalet observationstimmar, har antalet avlästa havsörnar ökat med hela 40 procent. Detta torde vara ett grovt mått på att havsörnsstammen ökar. Mer än 50 % av de havsörnar som besöker utfodringsplatsen är omärkta. Det foder som lades ut var laxrens från Norums fiskrökeri (totalt ca 7000 kg/år lades ut). Ekonomiskt stöd för utfodringsverksamheten och för inventering av havsörn har erhållits från Länsstyrelsen i Västerbottens län samt från Svenska Naturskyddsföreningen.

Utöver författarna har följande personer arbetat aktivt i havsörns-projektet: Erik Andersson, Johan Ekenstedt, Christer Hedegård, Björn Helander, Peter Hellström, Lars-Gunnar Eriksson, Torbjörn Ros, Allan Karlsson, Bjarne Modigh, Per-Olof Nilsson, Roger Viklund, Bengt Östling och Robbin De Jong.

Jan-Erik Wallin Sågställarvägen 2A 90742 Umeå 070/661 51 01

Stefan Delin Långedsvägen 2 910 20 Hörnefors 070/328 09 09

Bild 1, 2 och 3.

Bild 1, 2 och 3. Fotografering av ringmärkta gamla fåglar (sker i samband med ringmärkning av boungar) ger bland annat viktig information om de häckande fåglarnas härkomst. I detta fall havsörn (X9485 N188) som häckade i Nordmaling både 2011 och 2012 och är född på Holmön 2001. Foto Jan-Erik Wallin

Tabell 2: Härkomst (födelseort) för havsörnar avlästa i Västerbottens kustland. Källor: Projekt-havsörn, Peter Hellström/ Björn Helander, Ringmärkningscentralen, Naturhistoriska Riksmuseet och Ringmärkningsbyrån, Helsingfors universitet.

	2011/2012		2012/2013		2013/2014		2014/2015	
	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal
Svenska Ostkusten	60%	106	59%	104	56%	123	48%	143
Finska Kvarken	17%	30	21%	36	18%	40	23%	68
Svenska Lappland	8%	14	7%	12	10%	22	13%	38
Svenska Insjöar	2%	4	1%	2	3%	7	3%	10
Finska insjöar			1%	2	0.5%	1	1%	3
Finska Lappland	11%	20	10%	17	9%	21	10%	29
Finska Skärgårdshavet	1%	1	1%	1	3%	6	1%	4
Åland	1%	1			0.5%	1	1%	3
Summa	100%	176	100%	174	100%	221	100%	298
Observationstimmar		395		376		410		432

Kungsörnen i Västerbotten 2015

Kungsörnsprojektet i Västerbotten genom P-O Nilsson.

Förra åter spådde vi att det kunde bli ett ännu bättre år för kungsörnen i Västerbotten 2015. Vi fick delvis rätt trots att skogsfågeln inte fick fram så många kycklingar. En hel del hare fanns det dock och troligen är det som räddat det goda födelsetalet.

Av de 163 reviren som besöktes så gick 60 par till häckning mot förra årets 47 par. Av dessa så misslyckades det i 7 av reviren och i ett kunde vi bara konstaterat att det varit häckning men med okänt resultat. Som vanligt så ligger antalet besatta revir kring 100. I år så var det örnar i 99 av våra besökta revir. I de 52 lyckade häckningarna blev resultatet 61 ungar. Att det varit lite dåligt med föda kan tyda på att det bara blev 7 dubbelkullar.

Tack vare stor hjälp av den fantastiskt duktige ringmärkaren Bjarne Modig så kunde vi märka 30 av kungsörnsungarna. Bjarne som jobbar i havsörnsprojektet, under en del av året, brukar hjälpa oss med klättring och ringmärkning. Bjarne stod för 24 märkta ungar, Johan Ekenstedt märkte 5 st. och Ove Källström märkte en unge i Ångermanlandsdelen av Västerbotten.

Fjällen som det gått så dåligt i ,visade även i år på en lite uppgång och mycket glädjande så fick naturbevakarna som kontrollerar bona ovan odlingsgränsen skriva in en trekull i redovisningen. Detta är ytterst ovanligt och mig veterligen har vi aldrig kunnat konstatera en sådan i fjällen. Det blev 10 lyckade häckningar och 15 ungar, 3 dubbelkullar och 1 trekull. Kanske var mattillgången lite bättre i vissa områden i fjällen.

I skrivande stund så har årets sändarförsedda ungar lämnat sina revir och kungsörnssymposiet I Stockholm är avklarat. Som jag förstår så kommer det att hända saker kring kungsörnsinventeringarna. Signalerna från myndigheterna är att vi skall närmas oss Norges sätt att inventera. Det känns som om det kanske är sista året som vi kommer att fortsätta på det sätt vi gjort i Västerbotten. Vi har hållit igång inventeringarna sen 1973 och detta har skett helt ideellt och endast med pengar för resekostnader.

Vi får hoppas att vi kan fortsätta och jag ser fram emot att möta alla inventerare i Gafsele även nästa år. Det är där vi samlas en helg i mars för att inventera tillsammans och peppa oss för årets övriga kungsörnsinventeringar. För varje år så tillkommer de fler och fler yngre inventerare av båda könen och förhoppningsvis så kommer de att se till att kungsörnsprojektet kommer att överleva 50 års dagen.

När det gäller SLUs forskning så fortsätter man att förse gamla örnar i några revir med sändare, förhoppningsvis kan det komma fram så mycket fakta om örnarna så att vi inte bygger ut vindkraften på örnarnas bekostnad. Man kommer också att komma igång med DNA analyser så att vi kan titta på släktskap samt med hjälp av blodprov se om örnarna har för höga halter av bly och andra kemikalier. De yngre örnarnas flyttvägarna studeras också.

Ett stort tack till alla ni som hjälp till och tack Länsstyrelsen för ett bra samarbete. På kungsörns Sveriges hemsida kan ni hitta en hel del fakta om det arbetet som görs kring våra kungsörnar .

Pilgrimsfalk Västerbotten 2014 och 2015.

För Pilgrimsfalkprojektet i Västerbotten genom P-O Nilsson

År 2013 så rapporterade jag och Stefan Delin i FIV hur fantastisk bra det gick för pilgrimsfalkarna i länet. Då var vi uppe i 24 kända lokaler och hela 27 sedda ungar i dessa. År 2014 nådde inte upp till samma resultat när det gäller sedda ungar. Tre nya lokaler hittades och av de då kända 27 lokalerna besöktes 26. I 13 av de besökta konstaterades häckning och i 11 kunde vi sedan se ungar. Resultatet blev 23 ungar och av dessa ringmärktes 3 ungar.

Frågan var skulle då uppgången fortsätta 2015. Vi har på våra inlandsresor besökt ett antal lokaler som skulle kunna vara lämpliga och några av dessa har också varit historiska lokaler. Även våra kontakter i inlandet håller också koll på ett antal presumtiva berg.

Vad hände då? Jo hela 8 nya lokaler och trots att 4 av de gamla inte besöktes så blev det nytt rekord.
Resultatet blev! Av 35 kända lokaler så besöktes 30. I 24 av dessa så fanns det falkar och häckning kunde konstateras i 21. Resultatet blev hela 37 sedda ungar i 15 lokaler. Tänk om vi hunnit med de ytterligare 6 häckningarna, kanske hade vi kommit upp i hela 50 ungar i Västerbotten.

Man kan nog säga att P-falkarna är tillbaka i länet och kanske snart ända ner till kusten och varför inte, inne i våra städer.

Vi ser fram emot nästa år och med några nya ess i bakfickan så kan det om vädret och bytestillgången tillåter bli ett nytt rekordår för Pilgrimsfalkarna i Västerbotten.

Har du tipps hör gärna av dig till undertecknad eller Stefan Delin.

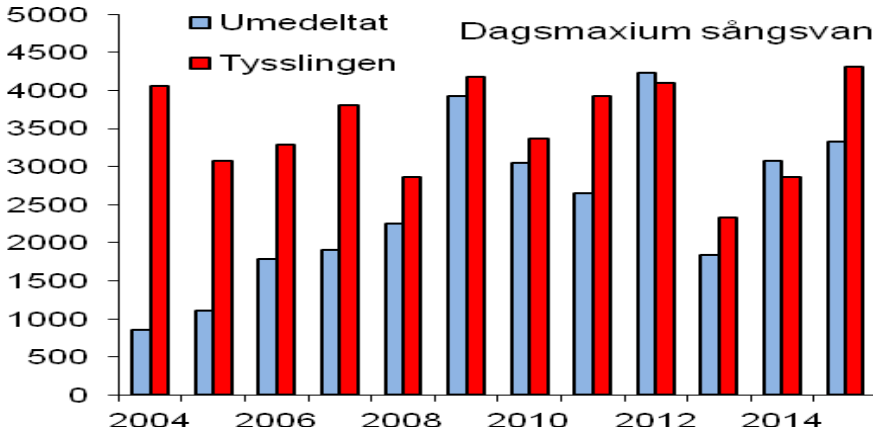
Kom dock ihåg att det fortfarande finns äggsamlare och folk som är ute efter falkungar. Undvik därför att lägga in exakta uppgifter i Artportalen som kan användas av äggsamlare med flera som är ute efter falkungar och sprid ej kända boplatser vidare.

.

Räkningar av ”de fyra stora”: Sångsvan, Sädgås, Grågås och Trana i Umedeltat våren 2015

Ulf Skyllberg, Per Bernhardtson och Stefan Delin, Umedeltats Fältstation

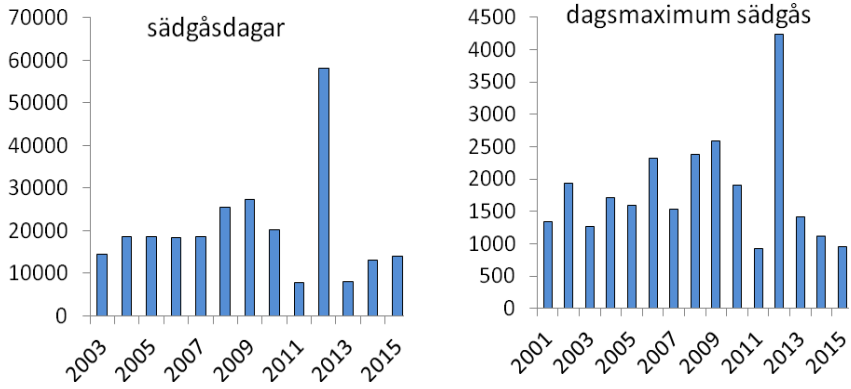
Sångsvan (*Cygnus cygnus*) Den kraftiga populationsutveckling som kunde ses för sångsvanen i Umedeltat fram till år 2009 verkar ha avstannat. Under våren 2015 räknades som mest 3 326 sångsvanar (3.4) vilket ligger i nivå med medeltalet de senaste sju åren (3 120). Vi kan se i Figur 1 att Umedeltat numera ligger väl i nivå med Tysslingen, Närke, som Sveriges två i särklass viktigaste rastlokaler för sångsvanen. Man kan också se att med undantag av 2011, så samvarierar antalen vid de två lokalerna mycket väl för perioden 2009-2015. Mönstret återspeglar variationen mellan år avseende vårens framskridande, främst snöavsmältningen under mars och april månader, som i hög grad avgör hur stora rastantalen blir en specifik vår. Intressant är att avståndet om ca 70 mil mellan lokalerna och ca två veckors förskjutning av rastkulminationen mellan lokalerna inte verkar spela så stor roll. Kunskapen är dålig om vilka populationer som rastar vid Umedeltat respektive Tysslingen, men observationer av halsmärkta svanar indikerar att främst Finska och Västryska svanar återfinns vid Tysslingen. Vår gissning är att det, i likhet med taigasädgåsen, i första hand är nordskandinaviska sångsvanar som rastar i Umedeltat. Kunskapen om detta förhållande är dock i det närmaste obefintlig. En nyhet för året var att Bråsjön, som tidigare endast hyst lägre antal sångsvanar, under 2015 uppvisade betydligt högre noteringar än tidigare och hela 960 ex räknades 14.4. Kanske är det här ökningen kommer att ske framöver?

Figur 1. Dagsmaxnoteringar i Umedeltat under våren 2004-2015, i jämförelse med Tysslingen (data från www.tysslingen.com).

Sädgås (*Anser fabalis*) Under våren 2015 räknades som mest 951 sädgäss (21.4) och antalet sädgåsdagar summerades till 14 072. Dagsmaxsumman är den näst lägsta sedan räkningarna började 2001 och antalet gåsdagar är i nivå med 2013 (Figur 2). Det betyder att fyra av de fem lägsta noteringarna av vårens dagsmaximum samt summan sädgåsdagar har inträffat de senaste fem åren. Sannolikt står orsaken till denna nedgång att finna i en mycket snabb snöavsmältning på våren under senare år. Undantaget är 2012 då våren var sen och dominerade av flera bakslag med kallt väder och snö under hela april månad, vilket resulterade i de största ansamlingarna av sädgäss (samt övriga av de stora fyra) som noterats. Om varmt vårväder är den enskilt viktigaste faktorn bakom minskningen på senare år, bedömer vi att det sedan 2010 betydligt mer öppna landskapet i de södra delarna av slättområdet i anslutning till järnvägens anläggningsytor samt kompensationsområden på södra Degernäs ytterligare förstärkt vädrets effekter. Tidigare fanns skyddande trädridåer runt åkertegarna på södra Degernässlätten som höll tillbaks snösmältningen och bibehöll fuktigheten längre, främst i nordlägen. På så vis förlängdes rastperioden för sädgässen och skapade det typiska mönstret där den norra delen av slätten först blev snöfri och tillgänglig för gässen, som sedan kunde successivt förflytta sig till de sydligare delarna när Röbäcksslätten torkade ut under kulminationen av rastperioden. Numera försvinner snön snabbt även i den södra delen och fälten torkar snabbt upp över hela slättområdet. Dessutom har värdefull födosöksmark (stubbåkrar) försvunnit och de dammar som anlagts är för djupa för att fungera som födoplats för sädgäss.

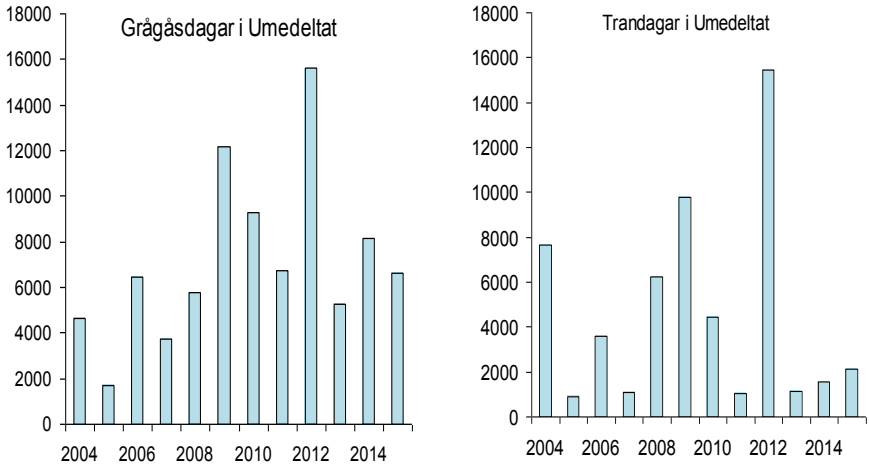
Maximalt räknades 38 tundrasädgäss våren 2015. Om hänsyn tas till antalet bestämda individer av båda sädgåsraserna så utgjorde tundrasädgåsen 4.0% och taigasädgåsen 96% av alla sädgäss. Denna andel av tundrasädgåsen kan jämföras med 4.8% under 2014 och 7.9% 2013.

Figur 2. Sädgåsdagar (2003-2015) samt dagsmaximumnoteringar (2001-2015) i Umedeltat.

Grågås (*Anser anser*) Efter en stadig ökning från början av 1990-talet och fram till 2009, verkar även grågåsens numerär ha nått en stabilisering i Umedeltat under våren och både maxantal (612 ex 26.4) och det totala antalet grågåsdagar var under våren 2015 i nivå med noteringarna de senaste 7-8 åren (Figur 3). Detta mönster avviker kraftigt mot utvecklingen under hösten då antalet rastande grågås ökat kraftigt vid Umedeltat under senare år.

Trana (*Grus grus*) Antalet vårrastande tranor i Umedeltat varierar kraftigt mellan åren (Figur 3). Under 2015 sågs som mest 130 ex (15.4). Endast när våren är sen och kall och snöläget hindrar tranan från att sprida sig vidare norrut till rastlokaler längs Västerbottenskusten och i inlandet rastar arten i större antal vid Umedeltat. Vårarna 2004, 2008, 2009 och 2012 hade samtliga denna väderkaraktär. Tranan är på så vis en god "årsmånsindikator", till skillnad från övriga tre arter i denna sammanställning vilkas numerärer visserligen påverkas av vädret men som konsekvent utnyttjar Umedeltat som sin viktigaste rastlokal i södra Västerbotten.

Figur 3. Grågåsdagar och trandagar i Umedeltat vårarna 2004-2015.

Skådarprofilen

Niklas Andersson

I den här relativt nystartade serien ska vi följa och lära känna skådare i länet. I varje nytt nummer ska en ny profil presenteras. I detta nummer lär vi känna Marcus Östman.

Namn: Marcus Östman
Född 1987, Finspång, Östergötland
Bor i Röbäck
Började skåda år 1998

Presentation: Mitt fågelintresse kommer nog från min pappa. Det växte fram gradvis när jag var liten och jag började ganska tidigt försöka artbestämma fåglarna vid fågelbordet. Min första riktiga fågelutflykt gick till Hornborgasjön den 10 maj 1998 och efter det så har det bara fortsatt.

Favoritlokal? Har svårt att välja en favorit men Sönnerstgrundet på hösten är alltid spännande. Det är kul att kunna stå på samma plats och se alla flyttfåglar passera. Annars tycker jag det är trevligt att skåda med bara handkikare och slippa släpa på all tung utrustning. Men då bör det vara lokaler där det inte blir så långa avstånd som i till exempel skogsmiljö.

Häftigaste fågelupplevelse: En skådarresa jag gjorde till Malaysia 2007 är något som jag ofta tänker tillbaka på.

I min skådarmatsäck finns alltid: Är dålig på att ta med mat i fält, ofta blir det bara lite vatten. Men ska jag vara ute längre så brukar det bli kaffe och någon frukt eller macka.

Mitt bästa skådartips: Skriv ned dina observationer i en bra anteckningsbok. Underlättar både artbestämning och ser till att man inte glömmer något när man ska föra över till Artportalen.

Fåglar i Västerbotten

Utgiven av Västerbottens ornitologiska förening

Redaktionen

Lars Berggren 090 — 71 00 46 e-post larsberggren65@bredband.net

Niklas Andersson 070—388 63 53 idunarama@gmail.com

Mats Strandberg 076—200 33 48 mats.strandberg@degernas.se

"**Korrespondenter**"

Skellefteå: Urban Lundström: 073 — 0867667, e-post: urbanbirds@hotmail.com

VOF

Är en fristående länsförening under Sveriges Ornitologiska Förening. Lokala fågelföreningar finns i Skellefteå och Umeå. VOF arbetar för att främja fågelskydd och fågelstudier i Västerbottens län samt att öka kontakten mellan fågelintresserade i länet. Medlemskap löses genom att sätta in medlemsavgiften på föreningens plusgiro (12911—4). Avgiften är 200 kr. eller 35kr sdöd/familjemedlem (ingen tidning). Glöm inte namn och adress på inbetalningskortet. Samt att ange avsikten med inbetalningen.

VOF:s styrelse 2015

Kontakt styrelsen:
vofstyrelsen@gmail.com

Jonas Gustafsson (Ordförande)
Lundavägen 2, 903 20 UMEÅ
070—254 43 19

Jan Eriksson (Kassör)
Bertil Strömberg (Sekreterare)
Jan-Erik Wallin (Ledamot)
Agnes Eriksson (Ledamot)
Niklas Andersson (Ledamot)
Isak Vahlström (Ledamot)
Dag Österlund (Suppleant)

UFF:s styrelse

Kontakt styrelsen:
uffstyrelse@gmail.com

Per Hansson (Ordförande)
Box 22, 918 22 Holmön
070 —370 84 74

Tomas Brodin (Ledamot)
Anna Sundelin (Ledamot)
Niklas Andersson (Ledamot)
Marcus Östman (ledamot)

VOFs årsmöte hålls den 28 februari 2016, eftermiddag i Umeå. Exakt tid och lokal meddelas så snart som möjligt på VOFs hemsida, facebook och UBN.

Peter Hellström, Naturhistoriska Riksmuseet, kommer på årsmötet att berätta om fjällvråk, fjälluggla och havsörn.

VOF:s Kommittéer och projekt

Rapportkommitté landskapet Västerbotten
Micael Jonsson
Tvistevägen 26
907 36 Umeå
070—643 22 67

Rapportkommitté för Södra Lappland
Håkan Rune
Höjdvägen 7G
923 31 Storuman

Projekt Trana Västerbotten
(Ingår i Svenska tranarbetsgruppen)
Ulf Skyllberg
Brännavägen 38
907 88 Täfteå
090—515 30

Stora Fjäderäggs Fågelstation
Niklas Lindberg
Himlastigen 14
906 41 Umeå
090—12 51 48, 070—207 28 96
Niklas@enetjarnnatur.se

Projekt Berguv Nord
Ulf Sperens
Svedjebacken 2
904 31 Umeå

Kungsörn och Pilgrimsfalk
Per-Olof Nilsson
Sandbackavägen 28C
903 46 Umeå
090—12 08 08

Projekt Havsörn och örnutfordring
Jan–Erik Wallin
Sågställarvägen 2A
907 42 Umeå

Projekt Sädgås Västerbotten
Ulf Skyllberg
Brännavägen 38
907 88 Täfteå
090—515 30

Umedeltats Fältstation
Anna Sundelin 073—848 75 56

Aktuell information

VOF:s Hemsida
http://www.vofnet.se/

Fåglar i Norra kvarken
Rapportera och se färska summeringar av sträckande och rastande fåglar på: http://fagel.slu.se/

UmeBirdNet (epost-lista)
Aktuella obsar, tips, m.m.
umebirdnet@yahoogroups.com
http://www.acc.umu.se/~tby/ubn

Facebook
Fritt fram för den som är intresserad (och har en Facebook-profil) att gå med i gruppen ”Fågelskådning i Umeå” eller ”Fåglar i Västerbotten”. Där kan du följa intressanta diskussioner och få aktuell info om allt som rör fåglar och fågelskådning

Fågeltidskrifter
Tidningar från hela landet och några från utlandet. Kan lånas av VOF-medlemmar. Skogshögskolans bibliotek, Umeå.

Skicka upphittade ringar till:
Ringmärkningscentralen Naturhistoriska riksmuseet Box 50 007, 104 05 Stockholm.
Ange när hur och var ringen hittades.
Eller via rapportformulär på Naturhistoriska riksmuseets hemsida; http://www.nrm.se/

VOF:s föreningskonto plusgiro 1 29 11—4

Bidrag till VOF:s fågelskyddsprojekt och till verksamheten på Stora fjäderägg och Umedeltats fältstation mottages med stor tacksamhet. Bidragen går oavkortat till aktuella projekt inom dessa verksamhetsområden. Bidrag kan sättas in direkt på kontot (ange ändamål) eller som tillägg vid betalning av medlemsavgiften.

